

[Svend Andersen (Rosk. a.)]

fra sine støttepartier og foregående regeringer knækket ryggraden på dansk erhvervsliv og dermed også på landets økonomi og beskæftigelse. Dette har man gjort ved at gøre den offentlige sektor så stor, at erhvervslivets ryg ikke længere kan holde til presset. Denne regering har sammen med de foregående kvalt virkelyst, optimisme, initiativrigdom, og hvad der i øvrigt skal til, for at et samfund kan blomstre. Denne regering har efterhånden bragt landets økonomi ud i en kaoslignende tilstand, hvor regeringens tanker og kræfter tilsyneladende hovedsagelig bliver anvendt til at klare dagen og vejen ved lånemanøvrer, afgiftsforhøjelser, diskontoforhøjelser osv. osv. – ingen visioner. Tilsyneladende er det blevet en mani for denne regering ustandselig at gøre livet surt for den danske befolkning. Det eneste, man får ud af dette, er som bekendt, at mismodet øges, og at økonomien forværres.

Statsministerens åbningstale afslørede, at regeringen tilsyneladende intet ønsker at foretage sig i økonomisk henseende. Regeringens konkrete økonomiske planer i den kommende samling består simpelt hen i, at finansministeren optager store lån i ind- og udland. Handels-, Grønlands- og landbrugsministeren låner nogle af pengene ud igen, og så skal den danske befolkning i øvrigt arbejde lidt mindre. Mon ikke denne regering hermed har slået verdensrekorden i talentløshed, mangel på visioner og uduelighed?

Ud over tjenestemandspensionisterne, der i modsætning til de fleste andre lønmodtagergrupper tilsyneladende ikke skal have indefrosset nogen dyrtidsportion, ja, så var der intet godt for befolkningen at hente i statsministerens tale, kun øget statsdirigereri, øgede udgifter, mindre frihed, mere lovjuristeri.

Udviklingen i dansk politik tegner mere og mere til at blive et opgør mellem to partier. På den ene side det 105 år gamle socialdemokrati, hvis alderdomssvækkelse efterhånden har antaget katastrofale højder, på den anden side fremskridtspartiet.

Det, der adskiller disse to partier, er ikke kun fødselsattesten. Socialdemokratiet har fuldstændig opgivet at tænke nye tanker, man dalrer videre med den forældede lærdom, man fik på universiteterne for 25 år siden, og det, som man tror Stauning m. fl. ville gøre, hvis de havde magten i dag.

Socialdemokratiets politik betyder tvang og

betyder en tro på, at befolkningen er dum og uegnet til at klare egne sager. Derfor indskrænker man befolkningens frihed, derfor giver man love, regler, forordninger om selv den mindste bagatel. Befolkningen har næsten ingen indflydelse i skoler, daginstitutioner, plejehjem og på de ting, der i øvrigt vedrører den. Kommunerne laver man så store, at befolkningen heller ikke her har nogen reel indflydelse. Socialdemokratiet modarbejder de fleste forsøg, der i folketinget gøres for at få en sag ud til folkeafstemning. Socialdemokratiet har taget magten fra folket og givet den til bureaukraterne.

Fuldt på linje hermed tvinger man borgerne til at betale til u-landsprestige projekter, en ødelæggelse af det grønlandske samfund, en forkælelse af de offentligt ansatte med hensyn til løn, pension, tryghed osv. Socialdemokratiet tvinger arbejderne til at betale for overklassens kulturfornøjelser, for udelige sociale boligelskaber, universitetsoverflødighedshorn, administrativt krævende overførselsindkomstordninger, luksusråduse, DSB-underskud, HT-underskud, bureaukratisk skatteadministration, byggelov, arbejdsmiljølov osv. osv. Alene en ændring af de få ting, jeg her har nævnt, vil være tilstrækkeligt til at nedsætte indkomstskatten med 21.000 kr. om året for hvert eneste ægtepar her i landet. Hvorfor må den danske arbejder ikke selv bestemme, hvor meget han vil bruge til disse og mange andre ting?

Socialdemokratiet har gjort staten til en tyrannisk hersker, der forlanger af sine borgere, at de vederlagsfrit skal udarbejde skemaer, statistikker, selvangivelser osv. osv. Staten truer borgerne med al landsens ulykker, hvis ikke de ydmygt gør alle disse ting fejlfrit, medens socialdemokratiet selv laver den ene økonomiske bommert efter den anden, hvilket betyder, at borgerne skal bære nye kæmpebyrder i form af afgifter osv. osv. Socialdemokratiet kvæler smilet her i landet og erstatter det med et tragikomisk grin. Det er det, man kalder ansvarlighed.

Fremskridtspartiet ønsker respekt for det enkelte menneskes selvbestemmelsesret, frihed til selv at bestemme, hvordan man vil indrette sin tilværelse. Vil man f. eks. tage ekstrapjob for at spare sammen til hus, ferie, virksomhed osv., så skal dette kunne lade sig gøre, uden at man bliver brandskattet.

Vi vil give befolkningen mere indflydelse igennem hyppigere folkeafstemninger osv.